

Slimheid of instinct? — Met veel genoegen las ik in *D. L. N.* van 1 Maart jl. »Protest« van den heer J. Verwey en in de aflevering van 1 April jl. »Naar aanleiding van Protest« van den heer Dorsman. Laatstgenoemde heer zegt, dat hij het *zich lam houden* van vogels in den broedtijd voor een bloote instinctuiging houdt. Tot mijn spijt heb ik zoo iets nooit kunnen constateeren, maar zoo gaarne had ik gelezen hoe of den heer D. denkt over 't *zich lam houden* (vleugellam) van enkele vogels *wanneer ze kuikens hebben* te verzorgen. Naar aanleiding hiervan meld ik u hetgeen mij eenige jaren geleden is overkomen met een patrijs-haan.

Op een mooien Augustus-morgen wandelde ik langs de Regge, toen plotseling een patrijs-haan met uitgespreide vleugels, overeind staande veeren en onder vervaarlijk gekraai en lawaai mij op een afstand van $\pm$ M. attaqueerde. Op niet meer dan $\frac{1}{2}$ M. afstand bleef hij al kraaiend in die houding voor mij staan. Terwijl 't beest me aanviel zag ik, iets verder, de hen, die *zich vluglam hield*, zich met de kuikens uit de voeten maken. Toen ze $\pm$ 20 M. van me verwijderd was, bleef ze even zitten, keek zeer geïntresseerd in mijn richting en vloog met haar kinderen over de Regge. De haan, ziende dat zijn wederhelft met de kinderen van mij nu niets meer te duchten had, vloog nu, alweer onder luid gekraai, de Regge over en voegde zich bij zijn gezin. Alles was 't werk van niet langer dan éene minuut. Ik vond 't buitengewoon merkwaardig en was door 't optreden van den dapperen haan als het ware overdonderd. 't Was voor 't eerst van m'n leven (en waarschijnlijk voor 't laatst) dat ik door een patrijs ben aangevallen. Zeer bekend is 't, dat de wilde eend zich vleugellam houdt, wanneer haar kuikens door mensch of hond worden achtervolgd. Ze probeert voortdurend de aandacht tot zich te trekken, terwijl de kuikens zich drukken (op 't land) of duiken. Zet een hond haar na, dan begint ze te fladderen en zorgt steeds *iets* voor den hond te blijven. Is de hond naar haar zin ver genoeg van haar kinderen verwijderd, dan keert ze onverwijld naar haar kroost terug.

Onnen.

F. TH. VAN DER WIJCK.

Vraat in grove dennen door muizen. — Dezen winter werd mij op een buitenplaats medegedeeld, dat er in een vak jonge dennen van vele boompjes stam en takken kaalgevreten waren en men niet wist wie de schuldigen waren. Het geheele stuk was met gaas afgezet, zoodat reeën en konijnen het niet gedaan konden hebben; ook de sneeuw vertoonde geen sporen.

De mogelijkheid bleef nog, dat de eekhoorns bezig geweest waren, die van boompje op boompje springende, het sneeuwkleed onaangeroerd hadden gelaten.

Bij een onderzoek ter plaatse bleek mij echter, dat ook de eekhoorns onschuldig aan de vretelij waren, daar de verschillende bovenste takkransen, die niet veel dikker dan een pijpsteel waren, tot het einde toe waren afgeknabbeld.

Een kleiner knaagdier moest dus de vretelij veroorzaakt hebben. De fijne groeven en voren op de afgeknaagde takken en de aanwezigheid van eigenaardige — door chlorophyl groen gekleurde — muizenkeutels onder de boomen deden mij besluiten tot het werk van muizen.

Den volgenden dag konden ze in versch gevallen sneeuw duidelijk gespoord worden.

Kunnen de muizen ook de vretelij van den meidoorn van Mej. Cool op hun geweten hebben?
Zeist.

L. H. v. BERK.

Vleermuis, overdag vliegend. — Op Donderdag 10 Mei 1917, 's middags omstreeks half drie, zomertijd, vloog een tamelijk groote vleermuis (vlucht ongeveer 20 cM.) voortdurend heen en weer boven de vijver van het Hortusplantsoen te Amsterdam. Het was warm zonnig weer. Is dit een vaker voorkomend verschijnsel?

M. PINKHOF.

Alpensalamander. — Naar aanleiding van uw boekje *In Sloot en Plas* deel ik u mede, dat ik op Zondag den 30en April een Alpsalamander gevangen heb. Ik woon in de Parkstraat 10 te Breda. Ik zocht geen salamanders, maar kokerjuffers, die hunne nestjes bouwen tusschen twee blaadjes. Ik schepte een heeleboel blaren op, om te kijken of er ook kokerjuffertjes in zaten, maar er kwam een salamander uit kruipen. Ik nam hem mee naar huis en deed hem in een aquarium met een rotsje en waterplanten. Een vriendje van mij had uw boekje en zoo kwam ik te weten, dat het een Alpsalamander was. Hij geloofde dat het een zeldzaam soort is en raadde mij aan om hem te voeden met piertjes. Ik heb hem gevangen in 't vijfertje bij Udenhout.

Breda.

JAN FRASER.

— Naar aanleiding van de vraag op blz. 87 en 88 van *In Sloot en Plas*, deel ik mede dat ik te Rotterdam een Alpsalamander gevangen heb. In een sloot die ongeveer een uur verwijderd ligt van de sloot, waar ik den salamander gevangen heb, is er ook een gevangen.

Rotterdam.

IJ. M. DEN HARTOG.